

INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ**VLAST****VÍDEŇ ?**

Naši přátelé ze svobodného světa i z okupované vlasti nám mají za zlé, že Vídeň je střediskem, ze kterého se rozbíjí čs exil, a že zdejší protixilová činnost slouží čs režimu a jeho propagandě.

Řada z nich se ptá, proč si krajané ve Vídni neudělají v této věci pořádek.

Odpovídáme; není to tak lehké, ale věřte nám, že poctiví lidé, ať už z řad starokrajanstva nebo exilu, nemají s tímto rozbíjením nic společného. Jsou to akce ješitně chorých lidí a několika čs agentů, kteří jsou většinou jak nám, tak i příslušným úřadům, známi.

Vyřešení této poměrně složité záležitosti vyžaduje čas. Chybou slušných krajanů ve Vídni je snad jen to, že se od těchto lidí pouze distancují, ale neodvažují se proti jejich činnosti veřejně vystoupit, protože mnohým z nich byla od malička štěpována "úcta k vrchnosti".

My ostatní však děláme co je v našich možnostech a také serie těchto objasňujících článků je jedním z našich příspěvků ke snaze po ozdravení zdejšího, ne právě nejpříjemnějšího, krajanského prostředí.

To, na co se nás nejvíce dotazujete, respektive co nám vytýkáte, pokusili jsme se zhrnout do následujících 5 ti bodů - dotazů.

Postupně budeme na ně v našem IZ odpovídat.

DOTAZ 1. - Je pravda, že v krajanské veřejnosti,

která se hlásí k masarykovské demokracii, pracuje člověk, který se zavázal ke spolupráci s největším nepřítelem demokracie a Masaryka - s čs. státní bezpečností?

DOTAZ 2. - Je pravda, že z Vídně vychází řada anonymních a poloanonymních akcí, které se zaměřují na rozbití jednoty exilu?

DOTAZ 3. - Je pravdivé tvrzení o špatném poměru starokrajanstva k novým krajanům?

DOTAZ 4. - Jaký je stav v čs menšině v Rakousku pokud se týče tisku, organizací, jejich zaměření?

DOTAZ 5. - Co je pravda na špionážních aférách a pověstech o špiónu SEVENOVI?

Dnes k DOTAZU/1 - působení krajana zavázaného ke spolupráci čs státní bezpečností.

Ač je to pro nás více jak trapné, musíme přiznat - ano je to pravda. Nikdo se tím zde netají a ani tajit nemůže. Ti, kteří se snaží řadu let toto ututlat tvrdí, že jde o "uzavřenou" věc.?!

Myslíci a neúplatní lidé mají k tomuto poznamenanému člověku nedůvěru a distancují se od něho. Hlásí se k němu jen ti, kteří jeho "rad a pomoci" v důsledku své vlastní neschopnosti potřebují a potom ti, kteří s ním mohou právě v důsledku jeho "zatižení" manipulovat při prosazování svých osobních plánů a zájmů.

Panuje všeobecný názor, že člověk, který nebyl natolik charakterově pevný, aby hájil své přesvědčení a ze strachu před trestem se zavázal zrazovat své politické přátele, tuto skvrnu ze svého charakteru již nevymaže. Nikdo mu také, po zkušenostech s praktikami čs špionáže, nevěří. Je nanejvýš nepochopitelné, proč se člověk, který se svým činem sám vyřadil z účasti na exilovém dění, se snaží i nadále do tohoto zasahovat. Nejen že to exilu škodí, ale "styl" jeho exilové práce se výborně hodí čs režimu k jeho protiexilové propagandě. Na adresu těch, kteří zkompromitované osoby využívají k uskutečňování svých

zájmů nutno poznamenat, že tyto jejich snahy jsou všeobecně známé, a že to nejen neslouží ku prospěchu exilu, ale vrhá i podivné světlo na jejich činnost a charakter.

Chybou "přátel" zkompromitovaného bylo, že po odhalení a zveřejnění jeho činu mu ihned nedoporučili, aby se svojí činností skončil. Místo aby mu poradili, že by bylo nejlépe, kdyby se někde v ústraní zabýval a živil svým remeslem, snažili se ho prosadit do politického dění zřejmě s úmyslem, že jim za tuto pomoc bude zavázán a zato jim bude nápomocen při jejich záležitostech.

V Rakousku byla založena pobočka Československé socialní demokracie. Tato organizace není totožná se starokrajanskou Československou socialistickou stranou Rakouska.

Zájemcům o činnost, respektive o členství podá informace krajan L. Kolín v knihovně JIRÁSEK.

V měsíci červnu 1978 rozhodlo se požádat o asyl v Rakousku 50 našich krajanů z ČSSR.

V měsíci červenci se tento počet zvýšil na více jak 100 osob.

Vídeňské svobodné listy přinesly v č. 27/28- 1978 několik zmínek o časopisu SOKOLÍK.

K posouzení, kam se až náš exil a SOKOL dostal zásluhou několika "vídeňských", otiskujeme z tohoto časopisu několik příspěvků a společně s našimi čtenáři se ptáme:

Proč se necháte zneužívat k rozbití exilu, přátele v Americe ?

Z "ohlasu" v "českém krajanském tisku" můžete velmi dobře poznat, komu jste svojí naivností posloužili.

A to snad nebylo zapotřebí.

Otevřený dopis na Ústředí

Tělocvičná jednota Sokol Mnichov se připojuje k námitkám, které podal starosta jednoty a člen Ústředí Čs.Sokolstva v zahraničí br.Josef Paul proti zápisu a usnesení výboru Ústředí Čs.Sokolstva v zahraničí ze dne 15. a 16. dubna 1978.

Není nám jedno, že musíme tuto záležitost vyřizovat veřejně, byli jsme k tomu však donuceni otištěním usnesení v časopise č.5/78 "Sokol" v zahraničí.

Usnesení, proti kterému protestujeme, se týkalo neslučitelnosti členství v Ústředí Sokolstva s členstvím ve společnosti tam uvedených.

Tato záležitost nebyla předem uvedena jako bod pořadu a členové výboru se nemohli o záležitosti objektivně informovat. Důvody, které byly podkladem rozhodnutí, byly mylné, nepravdivé a jednalo se dokonce o pouhé domněnky. Na takovém základě nelze správně posuzovat, natož odsuzovat. Závažná usnesení našeho nejvyššího orgánu by měla být činěna pouze po důkladném ověření faktů a jejich střizlivém zvážení.

Týden po zasedání výboru Ústředí Sokolstva, dne 21. dubna 78 předneslo pět zástupců naší mnichovské sokolské jednoty br.starostovi dr.A.Hřebíkovi za přítomnosti sestry jednatelky a dalších 3 členů výboru Ústředí své námitky proti usnesení o neslučitelnosti členství. Br.starosta dr.Hřebík slíbil před svědky, že toto usnesení nebude dáno písemně a nebude zveřejněno v zápisě. My jsme již tehdy žádali, aby usnesení bylo anulováno.

Ptáme se nyní, jak se mohlo stát, že se toto usnesení objevilo nejen v zápisě, ale dokonce i v časopise "Sokol" a tudíž než uplynula lhůta, která je předepsaná pro pravoplatnost zápisu ? !!!

Ústředí Čs.Sokolstva v zahraničí nejednalo - bohužel - v této záležitosti tak pečlivě a rozvážně, jak bychom od našeho nejvyššího orgánu očekávali. Zdá se, že se někteří členové výboru neoprávněně považovali za experty pro posuzování společností a poměrů v Záp.Německu, ačkoliv tam nežijí a německy rozumí jen nedostatečně. Nebyl dodržen ani stanovami předepsaný postup, ani samozřejmý požadavek, že vznesená nařčení nutno dobře ověřit. Domněnky nelze zaměňovat za fakta.

Možná, že tento bod byl vzat na pořad též na podkladě upozornění arch.Otty Češky z Vídně. Je však arch.Otto Češka vůbec členem Sokola? Zadáme o zjištění.

Usnesení o neslučitelnosti členství v Sokole s členstvím v uvedené společnosti je diskriminující. Podklady, které vedly Ústředí Sokola k usnesení, by neobstály před důkazem pravdy.

Uvážilo vůbec Ústředí, že by tím mohlo narušit krajanské ovzduší v Západním Německu a že by tím mohlo stížit spolkovou činnost naší sokolské jednotě v Mnichově?

Naše jednota sama není členem oné společnosti a není ji ničím poplatná. Naš starosta a někteří členové jsou za svou osobu členy této společnosti, poněvadž ji podle stanov a dosavadní její činnosti považovali za spolek, který jedná též v zájmu obnovení svobody a demokracie v Československu.

Nejen proto, že jste jednali o nás bez nás a rozhodli nesprávně, ale hlavně v zájmu pravdy a věčně platných zásad mravnosti a lidské slušnosti žádáme o nápravu.

Okolnost, že žijeme v zahraničí, nese s sebou, že musíme respektovat zákony hostitelského státu /pokud se srovnávají s normami mravními/. Demokratické zřízení v Západním Německu nám zaručuje volnost spolkového života. Spolek, který je úřady uznán, jeho stanovы schváleny a jehož činnost je dosud vedena ve prospěch dobré věci, nemůže být jen tak napadán.

Naše sokolská rodina je roztroušena pčcelém světě, žije v zemích, které nás kdysi zradily, žije i v zemi, která nás před čtyřiceti lety připravila o svobodu. My, kteří žijeme v Záp. Německu /BRD/ již delší dobu, víme nejlépe, jak pomalu se některé rány zacelují. Nikdo z nás nemůže vymazat minulost, rozhodující je pro nás však nyní přítomnost a budoucnost. K životu lidí a národů i států je třeba snášlivosti a vzájemného respektu. Zivení zášťe a nenávisti by nebylo dobrým programem pro budoucnost. Nezapomínejme, že dnešními okupanty naší vlasti jsou Sověti! Nedejme se zmást!

Naše mnichovská sokolská jednota má podporu úřadů jako málokde. Činnost naší jednoty je toho nejlepším důkazem. Máme propůjčeny tělocvičny 3x týdně, pořádáme srazy na památku zakladatele dr. M. Tyrše v Oetzau, lyžařský memoriál a výlety. Naši členové se zúčastnili cvičitelských, činovníckých i pomahatelských škol Ústředí Sokolstva. Byli jsme na sletě v Curychu a chceme přijet na slet do Vídně. Ústředí Sokolstva má podporovat činnost svých jednot, mezi něž patří i jednota mnichovská.

Kdo by se zaradoval, kdyby se naše sokolská rodina začla rozdrobovat? Odpověď je snadná - naši nepřátelé a ti, kdož to s námi nemyslí dobře.

Mnoho lidí, sdružení v spolků v zahraničí vykonává dobrou práci. Někteří si osvojují patent na způsob, jak nejlépe pomoci porobené vlasti. Hleďme raději každý na svém poli slušně pracovat a nepodrážejme si nohy. Oceňujme dobrou práci druhých a buďme kritičtí nejen vůči ostatním, ale i vůči sobě samým.

Svůj dopis zakončujeme větou Ferdinande Peroutky z knihy str. 94 "Budování státu" :

... "vůbec je dobré držet se pravdy, i když její cenu nemůžeme hned předpovědět; aspoň se pohybujeme po půdě solidní;"

výbor T. J. Sokol
Mnichov

D Ů L Ě Ž I T Ě

Naši zdrženlivost v označení společnosti, o jejíž členství se jednalo, vysvětlujeme textem ze zdejšího trestního zákoníka: "...Kdo ve vztahu k druhému tvrdí nebo rozšiřuje tvrzení, které může jej ponížít v očích veřejnosti, pokud toto tvrzení se nezakládá na pravdě, může být potrestán vazbou či vězením do 1 roku; pokud se tak stalo veřejně nebo rozšiřováním tiskovin až vězením 2 let."

Rada svobodného Československa se na zasedání 19. března 78 zabývala rozvojem spolupráce s Německou spolkovou republikou. RSC došla k závěru, že "... na základě dosavadních zkušeností se Svobodná společnost pro spolupráci s národy Československa neukázala vhodnou platformou pro tento rozvoj." Dále se píše, že by "výbor uvítal, kdyby československé a německé myšlení a zájmy v Německé spolkové republice byly zastupovány skupinami více reprezentativnějšími." Výklad přenecháváme Radě samé, konstatujeme pouze, že tam není řeč o neslučitelnosti členství.

Podle našich informací v vedení Čs. strany národně soc. v exilu nebylo usneseno ani vyhlášeno, že by členství ve Svobodné společnosti bylo straníkům na závadu. Nelze popřít, že některým osobně zaujatým lidem je milejší útočit na druhé než hledat objektivní postoj.

NA POKRAČOVÁNÍ ZACÍNÁME OTISKOVAT ČLÁNKY O ŽIVOTĚ V "SOCIALISTICKÉ" REPUBLICE. Články jsou určeny hlavně pro ty naše krajanů, kteří zapomněli nebo by rádi "zapomněli" a zhýčkáni pobytem ve svobodném světě a blahobytu by se rádi jeli p o c h l u b i t .

OTŘESNÉ SVĚDECTVÍ

DR. J. KREJČÍHO O PODMÍNKÁCH ČS. POLITICKÝCH VĚZŇŮ

K nynějším diskusím o podmínkách politických vězňů v různých zemích, k nimž přispívá také svým pozoruhodným zpravodajstvím náš normalizovaný tisk (samozřejmě jen příklady ze západních zemí) přinášíme svědectví Dr. Jaroslava Krejčího, signatáře Charty 77, jednoho z těch čs. politických vězňů, který poznal podmínky v našich věznicích z vlastní zkušenosti. Protože se lonžského roku vystěhoval z Československa do Rakouska, může mluvit otevřeně (jinak totiž musí čs. vězňové podepsat před propuštěním závazek, že nebudou o svém věznění i vyšetřování s nikým mluvit a je jim vyhrožováno trestními sankcemi, jako to kdysi dělalo Gestapo).

Dr. Jaroslav Krejčí byl do roku 1969 vedoucím katedry filozofie na pedagogické fakultě v Ostravě. Po propuštění z fakulty pro «nesprávné politické postoje» pracoval nejdříve jako dělník na koksově peci a pak jako závozník Povodí Odry. Byl zatčen 21. listopadu 1973 a odsouzen 29.5.1974 krajským soudem v Ostravě ke třem rokům vězení.

Oddělení I/1 bylo zřízeno na jaře 1973, bylo určeno pro vězně, odsouzené pro politické trestné činy proti republice podle § 91, § 115 trestního zákona. Metody, jichž se zde používá při «převýchově» vězňů, jsou v rozporu s článkem 7 a 10/1,3 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, který je vnitřním zákonem ČSSR. Článek 10/1,3 citovaného paktu postuluje, aby vězeňský řád zajistil taková práva a zacházení s vězni, aby jeho hlavním cílem byla jejich náprava a sociální rehabilitace. Represivní metody byly používány na úseku I/1 věznice Plzeň-Bory s cílem deterninovat vyhasnutí a rozpad osobnosti vězňů cestou neustálé realisace forem ponižování člověka hrubým násilím, dávkovanou kumulací únavy k úplnému vyčerpání racionální, emoční a volní energie člověka a otupující monotonnosti pracovních strojů, umístěných v kobkách.

Prostor pro vězně

Na úseku I/1 měla kobka pro čtyři vězně plochu 7,30 m² · 7,90 m². Na této ploše byly čtyři postele, stůl, čtyři stoličky, plechový noční stolek a na každé třetí kobce záchodová mísa. Ve stísněném prostoru při ranním stání postelí se bez konfliktu mezi vězni stěždi dalo pohybovat. Protože na postelích se nesmělo ani sedět ani ležet (porušení tohoto zákazu bylo trestáno umístěním do korekce a samovazby), zbyval na kobce prostor asi 1,5 m² · 2 m². Tři kobky byly spojeny průchodem ve stěně kobky, protože na jedné z tří kobek byla záchodová mísa a umývadlo. Na tuto kobku chodilo dvanáct vězňů konat stolici. Vězni této kobky měli nejméně prostor pohybu a nejzkaždější vzduch. Ve sklepních kobkách, kde se pracovalo, byly na stejné ploše kobky umístěny napří-

klad dvě frezy, a jeden výstružník, anebo tři navijecí stroje, anebo čtyři šroubovačky. Vězni byli neustále umístěni v kobkách a nesměli se pohybovat ani v sobotu a neděli na chodbě úseku jako ostatní vězni na jiných úsecích. Úsek byl označován jako KP, což znamená kontrolovaný pohyb. Z centrály věznice do úseku se muselo projít dvěma železnými katry, které byly znakem nejsilnější středního úseku.

Svobodná společnost pro podporu přátelství s národy ČESKOSLOVENSKA

Od dubna do černa 1978 přednášel náš krajan a šachový velmistr Luděk Pachman na 21 schůzích a přednáškových večerech v Německé spolkové republice a Rakousku.

Dne 20.8.78 promluví k anglické mládeži na manifestaci v Londýně na Trafalgar Square.

Dne 21.8.78 hovoří na manifestaci k 10.výročí obsazení Československa.

Tato skutečnost svědčí o značné popularitě našeho krajana a^v jistě velmi mrzí nynější čs režim a jeho zahraniční spolupracovníky.

Řidičský průkaz - pokračování.

Nahrazení CS řidičského průkazu rakouským, může být provedeno nejdříve po šestimesičním pobytu v Rakousku. Při podání žádosti musí být věrohodně doloženo, že majitel řid.průkazu nejméně jeden rok jezdil s vozidly na které žádá rakouský řid.průkaz. U řidičského průkazu skupiny B - osobní vozy a nákladní vozy do 3.500 kg je věrohodný doklad buď doklad o "připuštění vozidla do provozu/rakouské/ nebo CS typové osvědčení /v případě vlastního vozidla/.

V případě, že majitel řid.průkazu v Rakousku vozidlo nevlastní, požaduje se potvrzení o tom, že dotyčný jezdil se zapůjčeným vozidlem. Toto potvrzení může vystavit majitel vozidla - známý nebo příbuzný, který vozidlo zapůjčoval.

O řid.průkazech k řízení aut nad 3.500 kg-příště.

Naším krajanům, kteří se rozhodnout zůstat ve svobodném světě poradí ve Vídni ved.AFCR pan J.Kuncír, na telef.čísle.56 34 94. Pracovníci organizace hovoří česky. Doporučujeme okamžité navázání kontaktu, jakmile se rozhodnete, že se nevrátíte zpět do ČSR.

V 16 tém okrese zemřela dne 20.7.78 ve věku 89 let kraj. MARIE B R Á Z D O V Á. Byla členkou krajanské rodiny v Ottakringu a dlouholetou funkcionářkou zdejších spolků. Za svoji obětavou činnost byla zvolena čestnou předsedkyní odboru 16 ČESKÉHO SRDCE.

Poslední léta jejího života jí ztrpčila činnost několika funkcionářů čs mensiny, zaměřená na zlikvidování jejich

krajanských organizací v Ottakringu, kde vyrostla. Tato činnost jí velmi trápila, neboť i na ni byl učiněn nátlak opustit rodnou okresní organizaci. Se zesnulou se za naše krajanstvo při smutečním obřadu dne 28.7.1978 rozloučili kr.L.Žádná a okr.rada Lud.Kolín.

Informační zpravodaj - IZ - vychází měsíčně.
Majitel a vydavatel - Nová Vlast, Rada národnostní skupiny v Rakousku usedlých Čechů a Slováků.
Adresa: N.VLAST A 1061 Wien - Postfach 39
Za redakci zodpovídá: Frant.BUCHAL, 1040 Wien, Taubstummengasse 6.
Informační zpravodaj VLAST -IZ- erscheint monatlich.
Eigentümer und Verleger - Nová Vlast, Volksgruppenrat der in Österreich ansässigen Tschechen und Slowaken.
Adresse: N.VLAST A 1061 Wien - Postfach 39
Für die Redaktion verantwortlich: Fr. BUCHAL, 1040 Wien, Taubstummengasse 6.